

in ustanovljena za to, da skrbi za koristi kmetijstva pri vnovčevanju živine, je prevzela nalogo s priobčevanjem ponudb in zahtev posredovati v tem težavnem času med prodajalci in kupci živine. Zato so vsi kmetovalci in pitavci živine, ki hočejo prodati ali kupiti živino za v hlev, vabljeni, naj kolikor mogoče bitro naznanijo na naslov: Centrala za vnovčevanje živine (Viehverwertungs-Zentrale), Dunaj VIII., Lammgasse 4 ali pa na uredništvo „Štajerca“ v pismu ali na dopisnice sledeče:

1. Ime in naslov,
2. ali hočejo kupiti ali prodati,
3. število glav ponujane oziroma zaželjene živine,
4. nje starost in pasmo.

Prijave lahko pošljejo vsaki posamezno, ali pa jih lahko pošljejo kmetijska društva, zadruge ali zveze za več skupaj naenkrat. Prijave se zberejo in po možnosti hitro priobčijo, navadno v posebnih listih, ki se pošljejo deželnim, okrajnim in krajevnim kmetijskim društvom in zadrugam ter vsem e. k. okrajnim glavarstvom, kjer se razpoložijo na vpogled. Pri okrajnih glavarstvih dobijo te liste pred vsem živinozdravski organi. Po možnosti se bodo priobčile tudi v listih, namenjenih kmetijstvu in razširjenih med kmetovalci. Na zahtevo se bodo te liste poslale tudi posameznim zanimancem.

Kmetovalci so prošeni, naj svoje prijave in želje nemudoma naznanijo.

Glede nasvetov ali posredovanja se naj v teh stvarih kupci in prodajalci obrnejo naravnost na Centralo za vnovčevanje živine (Viehverwertungs-Zentrale) na Dunaju VIII., Lammgasse 4.

Bulgarski kralj.

Danes prinašamo sliko bulgarskega kralja Ferdinanda, ki je 26. februarja svoj 50 letni rojstni dan praznoval. Rojen je bil bulgarski kralj 1. 1861 v Sachsen-

Koburgu. Kmalu je stopil kot buzar v avstrijsko armado, potem pa prestopil v ogrsko. Potem ga je izvolila bulgarska »sobranje« za kneza, lani pa se je sam za kralja zvalil. Oženjen je že drugič.

Novice.

Zapri so v Ljubljani načelnika „glavne posojilnice“ dr. Hudnika, nadalje „revizorja“ slovenskih posojilnic Jošta, glavnega dolžnika Megliča in nekaj uradnikov. Preiskava se zdaj strogo nadaljuje. Gré se pri polomu posojilnic za milijone ljudskega denarja!

Se en polom? Poroča se iz Rudolfovega, da jo je prvaški vođa, lastnik fabrik za usnjo in opoko Anton Hočevar v Ameriko popihal. Zapustil pa je 200.000 kron dolga! Hočevar je bil eden najzagriženejših pravkov. Šele pred par leti podedoval je od očeta 300.000 K in tudi oženil se je bogato. Zdaj pa je vse šlo...

Lepa bakaža! Prijatelj lista nam piše: Kdor je bral zadnji celjski „Narodni list“, mora mu pretrpeti naroden in patriotičen čut. Srbski kralj Peter peljal se je namreč v Rim čez naše dežele ter čez Ljubljano. Kranjski narodnjaki kod „avstrijski patrioti“ so imeli priprave, da bi bili njihovega blaženega Petra veličastno sprejeli ter pred njim na kolena padli. Ali državna oblast je ukrenila, da se je ob času ljubljanski kolo-dvor z vojniki zastražil ter se je ovacije našim pravkom preprečilo. Celjski „Narodni list“ pa to postopanje oblasti kritikuje ter izjavlja, da so

vijo“-klice. — Vsakemu treznemu Avstrijcu mora žolc skipeti nad to predrznostjo! To so „voditelji“ avstrijskih Slovencev, „vrli“ možakarji! V vsaki državi čaka možaka pravična in zaslužena kazen na vešalih; v ti blaženi Srbiji se nesramni morilci prejšnjega lastnega kralja črez svetnike in nebesih častijo. In tej srbski državi nameravajo naši slovenski prvaki vbogo zaslepljeno slovensko ljudstvo priklopiti! Pa ne samo na Kranjskem, temveč tudi na spodnjem Štajerskem lazijo v velikem številu tisti srbski prijatelji, ter ubijajo pri ubogemu zaslepljenem ljudstvu patriotičen čut in ljubezen do preljubne mile domovine Avstrije. Posrečilo se jim ne bo, — kajti na eni strani zasleduje vendar enkrat državna oblast krtovo delovanje te predrzne druhali, na drugi strani ostanemo pa še vendar mi štajerski Slovenci Avstrijci, in nikdar Srbi ali Rusofili! „Lepa bakaža!“ — Objavili smo te priproste besede vrlega kmetovalca, da bodejo naši prvaški nasprotniki vedeli, kako sodi ljudstvo o njih! Proč z veleizdajalskimi hujskači! (Op. uredništva.)

Iz Spodnje-Stajerskega.

V. Sarnitz †.

Iz sv. Lenarta sl. g. prihaja tužna vest, da je vrli veleposelnik in gostilničar V. Sarnitz svojo blago dušo izdihnil. V najlepši starosti 49 let je umrl. In lahko se reče, da ves okraj za tem vzornim sinom štajerske domovine žaluje. Pokojnik je bil eden najprirednejših in najvestnejših gospodarjev, pravi vzor poštenega posestnika. Kot gospodar kakor kot oče in soprog je stal neomadeževan kot trdni značaj. Ali tudi javnosti je svoje moči žrtvoval. Bil je dolgoletni član občinskega zastopa, okrajnega zastopa, požarne brambe, raznih zadrug itd. Po svojemu mišljenju bil je vneti zagovornik napredne stvari in zvesti pristaš naše stranke. Velika je izguba, ki nam jo je smrt tega vrlega moža prizadela. Ali spomin na nepozabljivega pokojnika ne izgine in njegov grob je svetišče za vse, ki so ga poznali in spoštovali in ljubili. Bodi mu lahka zelena gruda domače zemljice, počiva naj v miru in naša ljubezen naj obsenči njegov rani grob!

Slovenska posojilnica v Ptuj čuti tudi že posledice splošnega poloma. Ta denarni zavod je imel sploh vedno prav čuden način gospodarstva. Prav velike svote izdajal je tekem let v politične namene. Njegovi voditelji pa so bili vedno jako neprevidni. Saj je znano, da je ptujska slovenska posojilnica pred par leti velikausko svoto čez stotisoč kron izgubila. Ali gospodje si ta slučaj niso zapomnili in so bili i zanaprej lahkomišeln. Tako so tudi udeleženi pri sedanjemu groznemu polomu „Glavne posojilnice“ v Ljubljani. Javnosti sicer še ni natanko znano, koliko bode ptujska slovenska posojilnica pri temu polomu izgubila. Ali na vsak način se gre za precejšne svote, katere bodejo bržkone zopet vložniki plačali. Da se posojilnici v Ptuj slabo godi, dokazuje že dejstvo, da od pove-

duje že posojila. Z drugimi besedami povedano; ptujska posojilnica potrebuje denarja. Upamo, da bodejo mero-dajni gospodje vse potrebno storili, da ne bi vbogi vložniki svoj krvavo prihranjeni denar izgubili...

Poslanec Marckhl, eden najdelavnejših zastopnikov spodnje Štajerske, imel je pri delegacijskem obedu v Budimpešti čast, govoriti s cesarjem. Cesar je vprašal poslanca: Vi ste tudi novi v delegaciji? — Marckhl: Da, Veličanstvo! — Cesar: Čudno, da je toliko novih gospodov. Ali ste tudi v štajerskem dežel-nem zboru? — Marckhl: Ne; v sedanjih raz-merah skoraj pravim: hvala Bogu da ne! — Cesar (s smehljajem): Pa je le obžalovati: v deželnem zboru ostanete vse (zaradi obstrukcije!) ležati! — Marckhl: Strasti so zdaj hudo druga na drugo počele. Ali vendar bi izrazil upanje, da bode v doglednem času mogoče, z delom zopet pričeti. Saj vendar razmere v tej stagnaciji trpijo! — Cesar: Imeli ste (na spodnjem Štajerskem) slabo leto? — Marckhl: Do 1908 ni bilo ugodnega vinskega leta. — Cesar: Imeli ste tudi mnogo toče, ki je zla-sti posamezne pokrajine prizadela. Ali se pečate z vremenskim streljanjem; menda ne pomaga dosti? — Marckhl: Vremensko streljanje inaurigural je slovenje-bistriški župan g. Stiger. — Iz tega pogovora vidimo, da se cesar za naše razmere zanima. Vidimo pa tudi, da je sam cesar nasprotnik slovenske obstrukcije v deželnem zboru!

V sv. Lovrencu sl. g. so postali prvaški zagriženci malo-preveč predrzni. Iz usmiljenja smo doslej molčali, ker smatramo glavnega vodjo nadočitelja Farkarja za precej „nervoznega“. Ali ker se ljubljanska „Sloga“ s svojim strupenim jezičkom v domačine zaganja in to že v obeh zadnjih številkah, kjer torej v tem sicer brezpo-membnem lističu čekarijo ljudje, ki imajo toliko masla na glavi, da bi sploh ne smeli na solnce hoditi, hočemo vkljub vsej naši potrpežljivosti malo odgovoriti. V sv. Lovrencu sl. g. so pred par leti šlo s VI. razredom razširili. Potem so napravili stanovanja za šest učiteljev, kar je vse precej tisočakov stalo. Občine so bile v tem oziru hudo prizadete. Znano je pa tudi, kakšno je bilo do zadnjega časa gospodarstvo v krajnem šolskem svetu! Znano je, kako sta Farkaj in Horvat, ta zagrižena prvaška modri-jana, nastopala! Ali naj povemo zopet, kako in kaj? Ali se je že pozabilo, da je delal Horvat s tujim denarjem, kakor svinja z otrobo? Ali se ne vè več, da si je tisočake tujega denarja „izposojeval“ za osebne potreščine, da se je s svojim rokavom že kazenske sodnje obdregnil? Le napredni milosti se ima zahvaliti, da se to ni zgodilo! In skriti se morajo ti prvaki, ako imajo le količik sramu! Seveda, zdaj nekaj časa sem so bili izvoljeni malo bolj strogi šolski udje in šolski načelnik je postal vrli poštenjak posestnik Rebernak. To pa menda grize in peče Farkaj-Horvatovo gospódo, ker so stari časi površnosti, nemarnosti in zapravljanja tujih denar-jev minuli. Nadočitelj Farkaj je preje sam gos-podaril, kakor turški paša. Ali Janez se bode moral zdaj navadeti, da imajo kmetje, ki pla-čujejo, tudi kaj govoriti! Razmere v šoli so po-stale zdaj naravnost nebovpijoče in ljudstvo je hudo razburjeno. Nas končno ne briga mnogo

Srebrna poroka.

Dne 28. svečana t. l. praznovala sta srebrno poroko nadvojvoda Karl Štefan in njegova soproga Marija Tereza, katerih sliki danes prinašamo. Nadvojvoda Karl Štefan je v avstrijski mornarici vice-admiral in je bil 5. septembra 1860 rojen. Oženil se je 28. svečana 1876 na Dunaju s princesijo in nadvojvodinjo Marijo Terezo. Temu zakonu je izšlo 6 otrok.

Zahtevajte

povsod

„Štajerca“.

Zur silbernen Hochzeit des Erzherzogs Karl Stephan und der Erzherzogin Maria Theresia am 28. Februar 1911.

ako nadučitelj Farkaj cele noči kroka in kvarta in popiva; s tem si pač ne bode svoje „neravnost“ ozdravil. Ali proti temu protestiramo odločno, da bi se jezo izpuščalo nad nedolžnimi otroci v šoli! Ker se odrašeni od prvaške bande ne pustijo zatirati, hoče se otroke mučiti in trpinčiti. Ali potem bi ne bila šola „učilnica“ marveč „mučilnica“. Do krvi se otroke pretepava. In ko so se prišle stranke pritoževati k vrlemu šolskemu načelniku g. Francu Rebernaku ter je ta nadučitelja opozoril na § 419, je Farkaj šele divjati pričel. Svojo jezo je znesel v šoli nad Rebernakovim nedolžnim otrokom (v II. razredu), kateremu se je tako zausnica podelila, da so se sledovi roke še 10 dni poznali. Temu divjaštvu mora biti enkrat konec. Farkaj naj gré v Rusijo za carjevega rablja, naše otroke pa ne pustimo pobijati. Dosedaj nismo hoteli stvar sodnji naznaniti. Čujemo, da je politična oblast prizadejtem gospodom učesa navila. Ali prvi slučaj pretepavanja otrok, ki se nam zopet naznani, imel bode sodniške posledice. Toliko javnosti na znanje in neumni zagovornici poštenjakov a la Horvat ter učiteljskih pretepačev „Slogi“ v odgovor. Ali je dovolj? Ako ne, povedali bomo še kaj zanimivega!

Črna kuga v Vurbergu. Prijatelj našega lista nam piše: Morda ste tudi Vi, g. urednik, naleteli kedaj v Gradcu na velikega močnorastlega človeka, ki je vlekel majhen voziček po mestu, za klobukom veliko srpasto rudečo pero, zraven popeval žalostne pesmi lastnega sklada. Voziček bil je nekako podoben onim vozičkom, ki jih prodajajo tukaj Hrvatje na ptujskem sejmu za 3 kronge s kolesi vred. Za njim je drla graška otročad in kričala: „Waldteufel, Waldteufel“. To je bil znani „Grazer Waldteufel“. Ta prikazen bila je jako smešna. — Ednako sem občutil, ko sem slišal, da se je tudi naš ponosni župan ponižal in vlekel enak voziček od svoje hiše k sosedu A. K., cerkvenemu ključarju. Rudečega peresa je manjkalo in popeval ni, sicer bi bila graška podoba pred Vami. Smešno, kaj ne? Da bi le ne bilo tako žalostno, ker peljal je — nekega občinskega reveža. . . Tega ubožca dobil je iz sosedne fare, kjer je doživel 67. leto svojega pobožnega življenja. Bil je 38 krat vodja romarjev na sv. goré, vsak praznik in tudi delavnik molil rožni venec v cerkvi na glas. Iz tega pač sklepam, da je bil pobožen starček. Zato je upal, da bode med pobožnimi vurberskimi ovčicami dobro sprejet. Pa glejte! ko so ga spravili pri županu iz voza, hoditi ni mogel več (župana pa slučajno ni bilo doma) prosil je z povzdignjenimi rokami, naj mu grejo po gospoda. Županova tašča, prevzvitkarica pri istem, ki je že več siromakov dala dušno oskrbeti, hotela je tudi temu želje spolniti, ko bi ne prišel poprej župan domov. V spremstvu U. D. ogledal si je reveža, nato se zadril nad taščo, češ, „ta še ne bo hin, če pa bo, pa tudi ni nobena škoda; čez to moramo meti sejo, za silo pa ga bomo dali od hiše do hiše“ (kakor vsakega!) Nato je zapregel samega sebe in spravljal na zgoraj označeni način reveža k sosedu A. K., cerkvenemu ključarju (seveda brez rudečega peresa). Tam je ukazal: „Za sedaj ga imej vsak po en dan, Horvat pa 4, dokler odbor drugače ne odloči!“ To je tisti Horvat Leopold, ki je „Štajerca“ poslal zadnjič en dopis. Zato mora sedaj štiri dni ubožca imeti. Za njega menda ni to huda kazen, pač pa bi bila za našega predstojnika, ki ga je imel samo čez noč, potem pa za cerkvene ključarje, ker prvi ga je že drugi dan zapeljal na kankolah k sosedu, pri drugem pa sploh ni hotel živeti, ampak tudi prvo noč v hlevu izdihniti (vsled „črne kuge“ umirajo naši ubožci redoma v hlevih!) V nedeljo mu je baje hotel J. K. po gospoda, pa jih ne bi dobil ker so imeli „teater“. V „teatru“ so igrali „Židova krošnja“, ni bilo veliko poslušalcev, pa tudi nič zanimivega. Vendar pripravljajo drugo igro, ki ji pravijo: „duhovska mošnja“, ta bo še manj zanimiva, ker je tak vsakemu znana. Vse to se godi v pobožni občini Vurberg pri županu, cerkvenih ključarjih in enakih. Vsi ti berejo „Slov. slepar“ nò „Gospodar“, nimajo pa pojma o ljubezni do bližnjega. To pač niso „Slogaši“, naprednjaki, narodnjaki, kaj še le „Štajercijanci“. To so vurberski funkcionarji. Po njih delih jih lahko spoznate. . . Opozorimo končno tudi oblast na to čudno „kugo“ v

Vurbergu, da bi jo končno zatrla sebi v čast in občanom v blagor. Gosp. župniku smo tudi že v prvem dopisu izrekli željo, da bi se ogledali s svojo oblastjo te turške razmere, pa nič ni bilo; v odgovor so zadnjič oznanili, da v petek in nedeljo ne morejo na spoved, ker imajo druge posle. To je tako: v petek imajo šolo, v soboto študirajo pridigo, v nedeljo imajo cerkvena opravila in „teatre“. . . Viš-ga, Viš-ga.

Iz Polenšaka prišla je zadnje dni cela vrsta poštenih faranov v naše uredništvo, ki so se vsi kruto pritoževali, kako surovo in neotesano je pričel nastopati tamošnji župnik Podplatnik. Kdo je ta Podplatnik, to vedo naši čitatelji že itak dobro, kajti imeli smo z njim že začasa njegovega kaplanovanja mnogo opraviti. Ko je dobil dobro faro v Polenšaku, postal je malo mirnejši. Ali zdaj mu je menda zopet politična kri zavrela. Župnik je kupil novo obhajilno mizo. To se pravi: kupil jo je, ali plačal jo seveda ni. Zdaj pa zahteva, da naj mi farani skupaj damo. Res so že nekateri ljudje dali. Ali vsi pa nimajo vedno gotovega denarja na razpolago, kar je pri današnjih kmetijskih razmerah gotovo razumljivo. Zaradi tega pa je Podplatnik zadnje nedelje na prižnici kar besnel in divjal. Pridigal ni in niti evangelija ni čital. Ali začel je vpiti, zakaj vsi farani ne dajo denarja, da smo farani samo „šnopsarji“ in „faloti“ ter „lumpi“, da smo kmetje taki kot „Mica Kovačeva“, ki je pila, nič plačala itd. Lepe besede od duhovnika v cerkvi, kaj?! Ja, ja, vbogi kmetje pač nimajo toliko denarja, kakor Podplatnik, ki je nekemu paru za eno zaroko računil 19 kron. Kmetje niso „faloti“, ker plačujejo duhovnikom mnogo in še naprej. Pred kratkem je nekdo umrl in ko je prišel sin v farovž praviti, da so oče umrli ter je prosil za zvonjenje, je fajmošter zahteval, da plača naprej. Kmetje niso „šnopsarji“. Vprašamo, kdo se je pa lansko leto pri zbirci v Žamanjcih z mežnarjem Tonetom pri neki hiši tako slivovke napil, da se je vsa nabrana jajca pobilo? . . . Podplatnik nam je raz priznice tudi očital, da hočejo kmetje „na bargo“ pokopani biti. Je pač pozabil, da spada pokopavanje mrličov med krščanske čednosti. Kmetje so pač zemljo za zadnji počitek že davno plačali! Najgršje pa je bilo, da je Podplatnik na prižnici vpil, da farani v Polenšaku niso fajmoštra vredni, ker so baje prejšnjega župnika „v grob spravili.“ Seveda, res je, da so kmetje pokojnika v grob dali. Kaj bi tudi z mrličom? Politični farji seveda niti mrliča ne pokopljejo, ako se jim ne plača naprej. . . G. Podplatnik, kdor seje veter, žel bode vihar!

„V imenu Božjem!“ — to geslo nosi na čelu svojih zavarovalnih polic „Vzajemna zavarovalnica proti požarnim škodam in poškodbi cerkvenih zvonov“ v beli Ljubljani. Geslo je lepo, ima pa seveda le ta namen, da nezavedne pobožne ljudi na prvaški lim spravi. „V imenu Božjem“ napravi ta kranjska zavarovalnica svoje ne vedno preveč „krščanske“ kšefte. . . Zanimivo je, da ta zavod nemškimi šparkasam hudo nasprotuje in jih menda tudi „v imenu Božjem“ celo bojkotira. Posebno jezo ima ta prvaška zavarovalnica na vrlo, zanesljivo in izborno predpujočo mestno šparkaso v Brežicah. Dokaz temu le sledeči slučaj: Pravni zastopnik neke stranke, ki je iskala posojilo, potreboval

je za obremenjenje nekega objekta potreboval konkurz. Za vinkuliranje. Ali zavarovalnica tega ni lejo dolžna izročiti, ker bi bil ta spis v korist špasa tudi mestne občine v Brežicah določen. Škoda zdaj pravico se je to zgodilo? To postane šele po celi stvari ako se prečita pismo, katerega je ta poštel. V Orrelna prvaška zavarovalnica nekemu po daljši iskajočemu prosilcu dne 9. februarja 1911 asprotnil sala. Dotično predzno pismo se glasi: — Jirni počška hranilnica v Brežicah nam jako nasprotuje. Slepa in vsled tega nismo dolžni v njeno koristilec Vinkulacijo izgotoviti. Zakaj niste šli v svoj čas v slovensko posojilnico; vsaj je vedno več žicah, v Krškem jih je več, tudi v Kostanost čude sicer je pa sedaj tako že skoro v vsaki farjem času. Tako stoji torej stvar! Čudno, da ta pravi. B „vzajemna zavarovalnica“ ni priporočala „gla je ta posojilnico“ v Ljubljani ali kakšni ednani na ta prvakov obkredeni in zavoženi denarni mijo zago Sicer pa še nekaj, kar se gotovo ne str. V A geslom „v imenu Božjem“: Zato torej, krdovinc „vzajemna zavarovalnica“ bogvè iz kakih eno in kov na vrlo napredno šparkaso jezi in treditelje naj bi vbogi slovenski kmetje, ki iščejo krd septen trpeli? Ako ljubljanska zavarovalnica krdlikoval krivico trpi (kar sploh res ni!), naj primesled tega tičnika, ki ji to krivico dela in naj ga krdnja in niji pokliče. Grdo, brezvestno in prav pralnomna pa je, ako se dela od strani te „pobožne“ aredili. varovalnice kredit iskajočim kmetom težakusil. I se jim svoje sovraštvo nalašč kaže. Fejlovcek, kmetje v okolici Brežic, zapomnite si to poanju! janje „vzajemne zavarovalnice“ in pokažite V I vaškim hujskačem hrbet! Ako bi bila ta nob. Lo rovalna sploh kakega večjega pomena, no, povalca bi se ji brežiška šparkasa gotovo za njeno slo. Um priganjača primerno zahvalila, — tako pndi, vredno . . . ices v I

Iz zgornje Radgone se nam poroča: Tino spoimamo dve posojilnici, eno prvaško in eno Vel fajznovko (Vorschusskasse). Ta rajfajznovka nastal e z bankerotno ljubljansko „Glavno posojilništvu ničesar opraviti in ni bila z njo nikili, da v nobeni zvezi ter tudi ni pri celemu pole. Na v nobenem oziru prizadeta. Pač pa je prizaboroko. prvaška posojilnica, kakor smo v zadnji štega Fra poročali. Na ta razloček opozarjamo javnostležo r

Zahvalite se hujskačem! V Ciršakapolnišn se dali nekateri kmetje od prvakov v divje. Sl vrašto proti nemškemu „Schulvereinu“ naKo so skati. Ta nahujskana druhal je pri otvrdaj je nemške šole tuje goste z najgršimi psotkoporil napadla. Zato so ti tožbo zaradi žaljenja v Po vložili. Pred mariborsko sodnijo so bili obsojevidern stara že zaradi žaljenja predkaznovana poseststal tr Alojzija Hammer na 50 K globe, Jožef Ham S na 20 K globe in Alojzija Hammer mlajša sv. Kr 2 dni zavora. Nahujskance je zagovarjal prvaško zav klerikalni advokat dr. Leskovar. Zdaj naj zahvalijo onim, ki širijo gonjo in sovraštvo naših kraji.

Pošta v sv. Barbari v Halozah. S 1. m com pričela se je v sv. Barbari raznašati po za Gruškovec, Brezovec, Velikagora, Kokos Ankenstein, Dolano, Gradiš, Slatina, Veliki mali Okič, Pohorje, sv. Lizbeto, Majc in Podrih i. s. dvakrat na teden. Poštne nabiralnike se postavilo v Gruškovec, Brezovcu, Ankenstein Gradiš in sv. Lizbeti.

Prvaški konkurz. Iz Žalca se poroča, da prišel znani prvaški zagriženec E. Kukec

Vohuni.

Poročali smo že, da so v Lvovu zaprli neko žensko Weber, ki stoji na sumu, da je za Rusijo proti Avstriji špijnila. Ko so jo zaprli, prišel je neki baron pl. Strube, ki je rekel, da je njen ženin in se je hudo zanjo potegaval. Oblasti pa njegovim trditvam o ženski nedolžnosti niso hoteli verjeti in so dale še barona Strube pod ključ. Naša slika kaže oba obdolženca. Preiskava bode dognala, kaj je na tej stvari.

Ali si se že na

„Štajerca“

naročil? Ako ne, stori to takoj!

Fr. Weber

Baron von Strube

Zur Lemberger Spionage-Affäre.

ebni sp...
ni hotel...
šparkas...
kakšno...
le jasno...
štena in...
posojila...
1911 po...
- „Nem...
rotuje...
ist kak...
v kake...
e v Bre...
tanjeva...
ari...
prvaška...
glavni...
lnaki o...
i zavod...
strinja...
k, k...
ih vzro...
kredita...
kakšno...
ime de...
k so d...
prvaška...
ne“ za...
žave in...
Fej! V...
počen...
žite pr...
poten...
o služb...
pa m...

konkurz. Njegovi dolgovi so jako visoki in bo-
dejo dolžniki mnogo izgubili. Kuček je bil svoj
čas tudi lastnik znane žalsko-laske pivovarne, ki
hira zdaj v rokah neke prvaške akcijske družbe.
O celi stvari morda še natančneje govorimo.

V Ormožu je umrl notar g. dr. Geršak
po daljši bolezni. Pokojnik je bil naš politični
nasprotnik. Kljub temu želimo iz vsega srca
mirni počitek!

Sleparski prvaški trgovci. Slovenski zagri-
zenec Viktor Uzen v Braslovčah uresničil je
svoj čas trgovino. Njegovi dolgovi pa so postali
vedno večji in znašali končno 18.000 K. Narav-
nost čudežno je, kako je mogel Uzen v krat-
nem času in v mali trgovini toliko dolga na-
praviti. Ko se je otvoril konkurz, se je opazilo,
da je ta poštnjak neplačano blago proč vozil
in na ta način sleparil. Imel se bode pred so-
dnijo zagovarjati.

V Ameriko jo je popihal krčmar Kureš iz
Podvinc pri Ptuj. Zapustil je jako veliko dolga,
ženo in nepreskrbljene otroke. Kureš je bil eden
voditeljev slovenskih prvakov v ptujski okolici.
V septemberskih dnevih l. 1908 se je posebno
odlikoval v divji gonji proti nemštvi in je bil
vsled tega tudi na daljši zapor obsojen. Prvaška
gonja in narodnjaška politika sta tega moža po-
polnoma pokvarili in za vsako delo nezmožnega
naredili. Zdjade svoje „srečo“ v Ameriki po-
skusil. Kureš je pravi dokaz, kako daleč pride
človek, ki se uda slovensko-narodnemu politiko-
vanju!

V Pivoli so bili g. F. Lebe za župana, gg.
Joh. Lobnig in M. Gratschitsch pa za obč. sve-
tovalca izvoljeni.

Umril je v 82. letu svoje starosti g. Franc
Rudl, oče oskrbnika posestev štajerske hranil-
nice v St. Vidu pri Ptuj. Pokojnik bil je sploš-
no spoštovan in priljubljen. Lahka mu zemljica!

Veliki požar. V Rečici pri Laškem trgu je
nastal ogenj. Pogorelo je troje poslopij, mnogo
pohištva in živine. Gasilci iz Laškega so prepre-
čili, da se ogenj ne razširi.

Napad. V Lendorfu pri Hočah so imeli
poroko. Ko je šel fant Johan Katz domu, sta
ga Franc Marčič in Franc Mikl napadla ter
težko ranila. Storičca sta v luknji, Katz pa v
bolnišnici.

Sleparil je kočar Lipotnik iz okolice Stor.
Ko so ga naznanili, pobegnil je na Nemško. Ali
zdaj je prišel zopet nazaj in se bode v zaporu
pokoril.

Poneveril je delavec Anton Lediger krčmarju
Viderniku pri Konjicah 10 K. Potem, ko je po-
stal trezen, se je sam sodnji naznanil.

Svojo lastno hišo zažgal je Johan Puršič v
sv. Krištofu. Hotel je s tem na sleparski način
do zavarovalnine priti. Ali zaprl so ga.

V plamenih. V Andrečih v slov. gor. je

gorelo pri zakonskih Divjak. Mož in žena sta
pri temu take opekline dobila, da so ju morali
v bolnišnico spraviti. Žena je že umrla.

Uboj. V pretepu je v Belivodi Aloiz Štrigl
Marka Jezaka z nožem tako težko sunil, da mu
je prizadel smrtno rano.

Pobegnil je v Celnici komi Milijan Stanko,
ko je svojemu gospodarju 106 K poneveril.

Povožen bil je v Vidnu 9 letni Jakob Za-
tošek. Voz mu je nogo popolnoma zmučkal.

Alkohol. V Trbovljah je spil delavec Jože
Skomina toliko žganja, da ga je srčna kap za-
dela. Skomina je užival sploh samo kruh in
žganje, da bi za svojo družino več prihranil.

V pijanosti padel je v Ptuj kučijaž Horvat
iz Versteje iz voza in bil hudo ranjen. Konji so
divjali naprej.

Iz ljubosumnosti napadla je v „Narodnem
domu“ v Konjicah neka deklica svojega ljubčka
Bobika in ga z nožem težko ranila.

Obesil se je v sv. Urbanu pri Ptuj po-
sestnik Matija Marinič. Splošno se govori, da je
njegova družina tako slabo z njim ravnila, da
je v obupu šel sam v smrt.

S krampom udaril je v Trbovljah rudar Jože
Maksim tovariša Stoj. Zadnji je smrtnonevarno
ranjen.

Svojo mati ubil je baje Florijan Benko v
Celju. Potegnili so ubito iz vode. Morila so
orožniki v Zidanem mostu vjeli in sodnji oddali.
Benko je vedno od matere denarja zahteval;
k, mu ga ni mogla več dati, jo je umoril in
v vodo vrnil. — Sodnjski ogled je dognal, da
je žena utonila, ni pa bila ubita. Preiskava
bode dognala, je-li je sin njene smrti kriv ali ne.

Pazite na deco! V celjski okolici so se
igrali Kostomajevi otroci z užigalicami. Otroku
se je obleka zažgala in je dobil take opekline,
da je dan pozneje izdihnil svojo nedolžno dušo.

Delavsko knjižico ukradel je hlapcu Karlu
Esch delavec Kosmač v Celnici n. Dr. Kosmač
je izvršil že preje več sleparij.

Iz Koroškega.

Ruden. (Ali ljubi Bog res ne mara nemških
užigalic?) Piše se nam: G. župnijski provizor
od sv. Nikolaja, ki je drugače v cerkvi zelo
pobožni možakar, srečal je zadnjič nekega splošno
spoštovanega posestnika; takoj ga je vprašal,
kakšne užigalice („Zündhölzer“) da ima. Dobro-
voljni mož potegnil je škatljico iz žepa in — o
groza, na veliko jezo provizorja bile so to užig-
alice nemškega „Schulvereina“. Provizor je
užigalice ednostavno proč vzel in mu je obljubil,
da mu bode „druge“ dal. No, g. provizor, ako
boste v kupčiji z užigalicami toliko dobička na-
pravili kakor z Vašimi velikimi božičnimi ideja-
mi, potem ne bode dotičniku niti užigalice
povrnili. Škoda je sicer mala in smešna, ali
tako postopanje zoper spoštovanega posestnika
je vendar predrzno. Ali se v lemenatu take izo-
brabze učijo?

Prevalje. Piše se nam: Dne 12. t. m. se
je vršil na fari „farški mladeniški plesni in pre-
tepni venček“. Policaj črnosuknežev je imel
veliko dela, da je prignal vse farške čopaste
frajlice na ples. Poprej da se je začelo sukat, je
bil v cerkvi Štritofov krščanski nauk, h katerem
je povabil posebno znani kaplan vernike. Ljud-
stvo se je vpraševalo, kaj le bo danes; morebiti
bodo nam povedali, kako se moramo obnašati
pri plesu proti frajlicam? Ura bije dve, kaplan
Štritof vstopi na prižnico in začne v prvi vrsti
prav po kranjski maniri psovat neko nam znano
pobožno žensko. In ko vpije iz cele svoje kranj-
ske duše, začelo se je ljudstvo proti durmi
obračat in na glas smejeti; vprašalo se je med
seboj, kaj to pomeni; ženske so pa takoj začele
za usesami se kraspat: to psovanje samo zaradi
tega, ker pobožne ženske ne nosimo čopeja na
glavi; kaplan Štritof vidi le čopaste frajlice rad,
in le te imajo veljavo. Minul je v cerkvi nauk,
povabljeni gosti se podajo na plesni venček.
Sukalo se je na vse pretege; prišla je temna
noč, drva so se začela podirati, farški ploti so
se valili, in čopaste frajlice so zdihovale in škri-
pale; naenkrat nastane „Eifersucht“, padale so
klofute, polena so metali, tekla je kri, in farški
mladeniči so nosili kravate roge na svojih bu-
čah... Kdo je vsega kriv?

Nesreča. V Trbižu se je udaril sodni ofici-
jal Wegnhaidner v neprevidnosti s sekiro po

obrazu. Očale so se mu razbile in je bil pri
temu tako ranjen, da je eno oko izgubil.

Osleparjena dekla. V Maria-Wörthu na
Vrbskem jezero osleparila je natakarka Neža
Čermernik deklo Marijo Zima za več kot 1600 kron.

Mladi tat. V Beljaku so zaprli nekega 15
letnega dečka, ki je na Dunaju blizu 600 K
poneveril.

Pod brzovlak prišel je pri Fünritzu v Rožni
dolini delavec Anton Rassel. Vlak je nesrečneža
popolnoma raztrgal.

Pogorel je v Hörzendorfu hlev posestnika
Hudelisk. Škode je za 4000 K.

Drvo pobilo je v Leifingu Johana Sadnik.
Ranjen je smrtno nevarno.

Gospodarske.

Držimo v hlevu red! V dobro urejenem go-
vejem hlevu je paziti natančno na sledeče točke:
1. Krmimo vsak dan natančno ob eni in isti uri. Želodec
potrebuje določen čas za prebavljanje krme, in ga tako-
rekoč nadlegujemo v njegovem opravilu, ako ni vsa krma
enkratnega krmjenja še prebavljena, predno sledi novo
krmjenje. Ako pa pokladamo pozneje, kakor je živina
navajena, potem postane ista nemirna vsled čakanja na
krmjenje, začne tuliti in žre potem zelo hlastno, hlasta
kakor pravimo, kar pa živali nikakor ni v prid in korist.
2. Krmo pokladajmo živini v majhnih porcijah, da jo
živali hitro pojedjo in nimajo priložnosti in časa, da bi
krmo z dihanjem ugrele in ovohale ter napravile ne-
užitno. Ne polagajmo torej živini vse krme naenkrat v
jasli, temveč porcio za porcio. Ko je eno porcio in eno
vrsto krme žival pojedla, potem ji dajmo še le drugo
porcio oziroma drugo vrsto krme. Le na ta način do-
sežemo, da bo živali vsa krma enako dobro teknila, ker
ne bo imela priložnosti si izbirati, kar žival vedno dela,
ako ji damo vso krmo naenkrat v jasli. Le po tem
načinu krmjenja smemo pričakovati najboljše izkoriščenje
krme od strani živine. 3. Tam, kjer hočemo večje mno-
žine manj okusne raskave krme*) krmiti v zvezi z bolj
okusno krmo, se priporoča rezati rezanico. 4. Pridatek
soli ne zveča le tek, temveč pospešuje tudi prebavnost
krme, ker zviša tok sokov v krvi in s tem tudi zboljša
tek. Radi tega se priporoča pridatek soli posebno tam,
kjer se naj vrši bolj hitra izmenjava snovi, kakor pri
konjih, pri dobro rejenih delavnih volih, pri mladi živini
in pri plemenskih živalih moškega spola. Če pa pridamo
preveč soli, potem prisilimo živali, da popijejo mnogo
več vode, s čemur je v zvezi zguba beljakovin, ki so
zelo drage redilne snovi, ki jih dobivajo živali zraven
drugih iz krme; radi tega ne smemo dajati soli v pre-
veliki množini posebno ne pitalni živini. Pridatek krmne
kostne moke ali pa fosforovokislega kladnega apna je
takrat na mestu, ako primanjkuje v krmi za mlado kakor
tudi za drugo živino fosforove kisline in apna, kar je
neobhodno potrebno za napravo in rast kosti. 5. Potreba
vode je pri živalih sicer že po njih naravi urejena, vendar
pa je pri pitalni živini vse preprečiti, kar bi vtegnilo
povzročiti, da bi mogla piti preveliko množino vode; ni
ji dajati preveč vodene krme in preveč soli. Na pre-
bavnost raskave krme vplivajo razne vrste krmnih pri-
datkov različno. Tako na pr. zmanjša večja množina
pokrmjenega krompirja prebavnost raskave krme, vsled
česar nastanejo posebno potem, ako ima raskava že
brez drugega malo beljakovin, kakor slama in pleve,
precejšnje izgube na beljakovinah. Zato ne smejo znašati
suhe snovi v krompirju nikdar več kakor osmi del vseh
suhih snovi v raskavi krmi. 6. Da ohranimo živali v
dobrem rejenem stanju, jih moramo tudi negovati. Sna-
žiti jim je redno vsaki dan kožo, skrbeti je za dobro
suho nasteljo in za zdrav hlevski zrak. Za pitanje živali
je potreben mir v hlevu, preprečiti je vsako vznemirjenje,
ker vsako kretanje in gibanje in telesni napor se vrši
na račun beljakovin in tolsče, ki gredo vsled tega v
zgubo. Prav tako je treba poskrbeti, da ni hlev premr-
zel, pa tudi ne pretopel (ne čez 20° C), ker v obeh
slučajih se pospeši razkrajanje telesne tolsče. Za mlečno
živino velja isto, kakor za pitavno živino. Vsako naporno
delo teh živali je v zvezi z zgubo zelo vrednih telesnih
sestavnih delov in škoduje nastavljanju tolsče in tvorbi
mleka, v tem ko moramo pri živalih, ki naj nam ko-
ristijo s svojim delom, zabraniti vsako nastavljanje tolsče
na ta način, da jih rabimo kolikor mogoče redno za
delo, vsled česar se razvijejo tudi delavne mišice.

(Prim. Gosp.)

*) Pod raskavo krmo razumemo vse vrste sena, slame,
plev s stročjem vred.

Loterijske številke.

Gradec, dne 18. februarja: 44, 75, 49, 29, 3.
Trst, dne 25. februarja: 26, 25, 81, 11, 83.

Velika napaka je, ako misli mnogo kmetovalcev, da se za-
more pri ovsu tudi brez posebnega gnolja lepe dohodke pridobiti.
Slično kakor pri zinskem žitju r. je, oves tisto polno žitje, ki
je vedno jako hvaljeno za krepko gnojenje z Tomazevo moko,
seveda, ako je treba, v zvezi z gnojenjem s kalijem in dušikom.
Celo v visokih gorah se pri ovsu krepko gnojenje še izplača.

Notica. Pri zdravljenju raznih ran treba se je najbolj na to
ozirati, da se izvrši polno zacelenje šele tedaj, ako so vsi nezdravi
deli iz rane odstranjeni. Kratko rečeno je potrebno, da se rano
takoj od začetka pred vsako umazanostjo varuje in da se rabi
sredstva, ki hladijo in odstranijo bolečine, ter se na ta način vnetje
prepreči. Staro, dobro, v ta namen posebno primerno domače
sredstvo je splošno znano Praško domače mazilo iz apoteke
B. Fragner, c. k. dvornega liferanta v Pragi, ki se dobi tudi v
tukajšnjih lekarnah. Glej inzerat!

**Kathreiner
Kneippova
sladna kava**

je le ena, posnem-
kov pa je več! Zato
pozor! Zahtevajte
in jemljite samo
izvirne zavoje
z imenom

Kathreiner